

תפ"ח 35120/10/15 - מדינת ישראל נגד טארק בן עבד אל פאתח יחיא ת.ז

בית המשפט המחוזי בנצרת

תפ"ח 35120-10-15

מ"ת 35141-10-15

לפני: כבוד השופט אשר קולה, אב"ד

כבוד השופט דני צרפתי

כבוד השופטת רננה גלפז-מוקדי

המאשימה מדינת ישראל

נגד

הנאשם טארק בן עבד אל פאתח יחיא ת.ז

נוכחים:

בשם המאשימה - עו"ד אבי פסטרנק

בשם הנאשם - עו"ד עבד אלמג'יד פאהום

הנאשם - הובא [ע"י הליווי]

גזר דין

א. קולה, אב"ד:

1. הנאשם, יליד 1995, תושב אזור יהודה ושומרון, הורשע במסגרת הסדר טיעון בעבירות הכלולות בשני אישומים, במסגרת כתב אישום מתוקן, כדלהלן:

2. הנאשם נכנס לישראל שלא כדין כשבועיים לפני מעצרו, ביום 08.10.15, דרך פרצה בגדר ההפרדה באזור קלקיליה. הנאשם נסע לשכונת "אלמידאן" ב"אום אל פחם", שם לן ומשם יצא לעבוד בעבודות מזדמנות.

בתקופה זו התרחשו בישראל באופן תכוף פיגועי דקירה במטרה להביא למותם של אזרחים יהודים חפים מפשע.

3. על פי האישום הראשון, על רקע תחושת זעם ושנאה כלפי יהודים גמלה בלבו של הנאשם, ביום 07.10.15, החלטה לרצוח יהודי (להלן: "הפיגוע") כשהוא מביא בחשבון את האפשרות, כי ייהרג

עמוד 1

במהלך ביצוע הפיגוע וראה במוות זה כ"מות קדושים".

לצורך מימוש הפיגוע, רכש הנאשם ביום 08.10.15, באום אל פחם, סכין שאורך להבה כ-10 ס"מ (להלן: "**הסכין**"), והסתיר אותה בתוך נעליו.

4. הנאשם שלא הכיר את מדינת ישראל, חיפש מקום הומה בקהל יהודי על מנת לבצע בו את הפיגוע.

הנאשם בחר בעיר עפולה כיעד לביצוע הפיגוע, לאחר שבדק באינטרנט, שאכן בעפולה ישנם יהודים. טרם יציאתו לעפולה, פרסם הנאשם סטטוס פרידה בפרופיל דף ה"פייסבוק" שלו.

5. סמוך לשעה 17:40 יצא הנאשם מאום אל פחם לעפולה, כשהוא מצויד בסכין, באמצעות רכב הנהוג בידי חאלד ג'בארין, תושב אום אל פחם (להלן: "**המסיע**"). הנאשם סיפר למסיע, כי הוא נוסע לעפולה במטרה לפגוש שם אדם מנצרת אשר חייב לו כסף. הנאשם שילם למסיע ₪ 150 עבור ההסעה.

6. המסיע, הוריד את הנאשם סמוך לכניסה הצפונית לעיר עפולה. הנאשם שוטט ברחובות העיר במטרה לאתר אדם יהודי, דתי או חייל, כיעד מתאים לפיגוע.

7. סמוך לשעה 19:00, בשדרות ארלזורוב, הבחין הנאשם בד"פ (להלן: "**הנפגע**"), חייל לבוש מדים, אשר היה בדרכו לביתו לחופשה. הנפגע צעד מרחק מה לפני הנאשם ושוחח עם חברתו בטלפון. הנאשם החליט לרצוח את הנפגע באמצעות הסכין, בשל היותו חייל יהודי.

8. הנאשם שלף את הסכין מהנעל, אחז אותה בידו השמאלית והחל להגביר את קצב הליכתו במטרה לצמצם את המרחק בינו לבין הנפגע. בהגיעו בסמוך ומאחורי הנפגע, הניח הנאשם את ידו על כתפו של הנפגע ואמר לו בעברית "אפשר שניה?", במטרה לגרום לנפגע להסתובב אליו.

9. הנפגע הסתובב לכיוון הנאשם, והנאשם במטרה לגרום למותו של הנפגע, התנפל עליו ודקר אותו בבטנו באמצעות הסכין. הנפגע התמוטט ארצה ונפל על גבו. הנאשם הוסיף והתנפל על הנפגע פעם נוספת. בעוד הנפגע שכוב ונאבק, דקר אותו הנאשם באמצעות הסכין פעמיים נוספות בחזהו.

10. מספר עוברי אורח נחלצו לעזרת הנפגע וניסו למשוך ממנו את הנאשם. בעודם אווזים בנאשם ונאבקים בו, הוסיף הנאשם לנסות ולדקור את הנפגע פעמים נוספות, במטרה לגרום למותו, עד שהצליחו עוברי האורח להשתלט על הנאשם.

11. הנפגע חולץ מהמקום והובהל לבית החולים "העמק", ישירות לחדר הלב, שם קיבל טיפול ראשוני אשר כלל החדרת נקז חזה. לאחר מכן, הועבר לחדר ניתוח שם בוצע לו ניתוח פתיחת בטן בהרדמה כללית, לתפירה וצריבת החבלות. כעבור כ-36 שעות, לאור דליפת מרה לחלל הבטן, עבר הנפגע ניתוח פתיחת בטן נוסף בהרדמה כללית, שלאחריו הועבר מורדם ומונשם ליחידת טיפול נמרץ להתאוששות.

12. על פי האישום השני, בשנת 2015 נכנס הנאשם פעמיים או שלוש, שלא כדין לישראל שהה בה ועבד בעבודות מזדמנות.

13. על סמך האמור, הודה והורשע הנאשם בביצוע עבירות של **ניסיון לרצח**, עבירה לפי סעיף 305(1) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, **(להלן: "חוק העונשין")**, **החזקת סכין שלא כדין**, עבירה לפי סעיף 186(א) לחוק העונשין ו**כניסה שלא כדין לישראל (ריבוי מקרים)** עבירה לפי סעיף 12(1) לחוק הכניסה לישראל, התש"ב-1952.

הסדר הטיעון כלל תיקון כתב האישום אך לא כלל הסכמה לגבי העונש.

תסקירי שירות המבחן:

14. בהתחשב בגיל הנאשם, הוגש בפנינו תסקיר שירות המבחן טרם גזירת הדין, המפרט את נסיבות חייו של הנאשם, התייחסותו לעבירות שביצע, סיכויי השיקום שלו והסיכון להישנות עבירות דומות.

הנאשם כבן 21, בן למשפחה קשת יום, בה שני ההורים מובטלים, גדל במציאות חיים קשה ומורכבת, בדלות כלכלית וללא הכוונה הורית ועורף משפחתי תומך, סבל לאורך השנים מבעיות התנהגות וקשיי הסתגלות חברתיים.

שירות המבחן התרשם, כי מדובר בבחור צעיר אשר טרם השלים את הליך גיבוש זהותו, בעל דימוי עצמי נמוך וללא עבר פלילי קודם.

בהתייחס לעבירות נשוא כתב האישום, הנאשם לקח אחריות חלקית על חלקו בביצוע העבירה והביע חרטה. עם זאת, התקשה לגלות אמפטיה כלפי הנפגע ולהכיר בפגיעה ובנזק החברתי שהסב והיה עסוק במחירים האישיים ששילם.

שירות המבחן התרשם מאפקט רגשי שטוח, מניתוק רגשי ביחסו לנפגע וחוסר חיבור להשלכות החמורות של

מעשיו, כשהוא ממקד את השליטה במעשיו במוקדים חיצוניים לו כנסיבות חייו והלחץ שהופעל עליו מצד אביו להשיג עבורו כסף.

שירות המבחן בחן את גורמי הסיכון לעבריינות אל מול גורמי הסיכון לשיקום והתרשם, כי בעת ביצוע העבירה פעל הנאשם מתוך תכנון והפעיל שיקול דעת בעת מעשיו והתקשה לווסת את דחפיו. הנאשם היה מרוכז בצרכיו האישיים ופעל מתוך רצון לחוש בעל ערך ומעורבותו בתקיפה היוותה דרך לפורקן הלחצים שחש על רקע המתח הנפשי והלחץ שהופעל עליו, אשר לא תאמו את גילו הכרונולוגי ומנעו ממנו לראות את האחר.

באשר לגורמי הסיכון להישנות עבירות מסוג זה, ציינה קצינת המבחן את גילו הצעיר וחוסר בשלותו הרגשית, תחושת המצוקה אשר נשא עמו והחסר בגורמי תמיכה משמעותיים, או גורמי טיפול אשר יסייעו לו לערוך תהליך שיקום. שירות המבחן התרשם מקיומה של נזקקות טיפולית אך לא ממוטיבציה וממסוגלות ופניות רגשית לערוך תהליך טיפולי.

בסיכום נאמר, כי בהינתן חומרת העבירות הרי, שענישה הרתעתית ומוחשית כמאסר בין כתלי הכלא עשויה לחדד עבור הנאשם את גבולות החוק ואחריותו להתנהלותו. לפיכך, המליץ שירות המבחן להטיל על הנאשם מאסר בפועל ומאסר מותנה משמעותי.

תסקיר אודות נפגע העבירה

15. בתסקיר אשר הוגש אודות מצבו של הנפגע, פורטו הנזקים הרבים אשר נגרמו לו בעקבות פציעותיו החמורות על ידי הנאשם החולשים על כל מישורי חייו: הפיסי-תפקודי, הרגשי-נפשי, משפחתי, זוגי והחברתי. מפאת צנעת הפרט לא נפרט בגזר-הדין את כל המתואר בתסקיר, אלא נביא את עיקרי הדברים.

במישור הפיסי-תפקודי, לאור הפציעות הקשות, נפגע נזקק לתקופת החלמה ממושכת ומתישה, כאשר גם כיום הוא עדיין סובל מכאבים, מגבלות וצללות.

במישור הרגשי-נפשי עולה, כי הנפגע מאופיין בתסמינים פוסט טראומטיים, שהיו חמורים בסמוך לפגיעה ולאחר התערבות טיפולית חלה הטבה. יחד עם זאת, הנפגע הפסיק הליך טיפולי משמעותי קודם לשלב בו התחזק דיו מבחינה פיסית ונפשית.

בעקבות השלכותיהן הקשות של פגיעות הנאשם, שוחרר הנפגע מצה"ל על רקע אי כשירות נפשית והוגדר כבעל פרופיל 21. לדעת עורכת התסקיר משמעות שחרור מוקדם מהצבא על רקע נפשי, עבור בחור צעיר בגילו של הנפגע היא רחבה מאוד ומדובר בנזק משמעותי לו יכולות להיות השלכות גם על תפקודו של הנפגע באזרחות,

הן מבחינה תעסוקתית והן מבחינת התפתחות זהות גברית תקינה. להתרשמותה, הנפגע אינו פנוי כיום, מבחינה רגשית, לעסוק במשמעות שחרורו המוקדם מהצבא על רקע נפשי והשלכות החלטה זו על המשך חייו, כשהוא מעדיף עשייה אינטנסיבית המאפשרת לו להימנע מעיסוק מכאיב בפגיעה. לדידה של המפקחת המחוזית, תפקוד רגיל בהווה והימנעות מטיפול נכון בנזקים הנפשיים של הפגיעה, עלול להביא להתפרצות סימנים פוסט טראומטיים על רקע משבר עתידי.

במישור המשפחתי -זוגי הרי, שמצבו הנפשי של הנפגע השליך גם על הקשרים שלו עם הוריו וחברתו. כאשר דאגת היתר מצד קרוביו והנטייה המוגברת שלהם להתקשר אליו והצורך התכוף לקבל דיווח על מקום הימצאו, גורמים לו לתחושת מחנק ואובדן עצמאות.

גם במישור החברתי תוארה פגיעה, כאשר קודם לפיגוע נהג הנפגע לצאת לבלות עם חבריו והיה פעיל חברתית ואילו היום, תחושת החרדה ממקומות הומי אדם וסביבה פתוחה הביאו אותו להעדיף להישאר בבית על אף תחושת ההחמצה והתסכול.

טיעוני המאשימה לעונש

16. המאשימה ביקשה, כי יקבע מתחם עונש הולם נפרד לכל אחד מהאישומים בהם הורשע הנאשם, שכן מדובר במעשים שונים, בתקופות שונות, ללא קשר ישיר ביניהם.

17. אשר לאישום הראשון והעיקרי, הנוגע לפיגוע הדקירה שביצע הנאשם כלפי חייל אשר נקלע לדרכו, סבורה המאשימה, כי מתחם העונש ההולם הינו מאסר בפועל לתקופה שבין 18 ל-25 שנים, וכן פיצוי גבוה ומאסר מותנה.

18. המאשימה התייחסה לערך החברתי שנפגע מביצוע העבירות ומידת הפגיעה בהם- הפגיעה בערכים של קדושת החיים, שלמות גוף האדם וכבוד האדם, כאשר נוכח העובדה שהמעשים בוצעו על רקע גל הפיגועים המתחולל בישראל וממניע של שנאת יהודים, הרי שישנה פגיעה גם בערכים של ביטחון המדינה ושלווה הציבור.

19. המאשימה פרטה את הנסיבות הקשורות בביצוע העבירות, ביניהן, התכנון המוקדם והמפורט, אשר במהלכו הביא הנאשם בחשבון את העובדה, כי "יהרג תוך כדי ביצוע הפיגוע כ"שהיד" ואף פרסם "סטטוס פרידה" בדף ה"פייסבוק".

המאשימה ציינה, כי הנאשם ביצע את העבירות מתוך מניע של זעם ושנאה כלפי יהודים כאשר הנפגע נבחר באופן אקראי, אך ורק בשל היותו לבוש במדי צה"ל.

עוד ציינה המאשימה, את הנזק הפיזי והנפשי שנגרם לנפגע כאמור בתסקיר נפגע העבירה אשר הוגש, כשהשלכות הפיגוע ניכרות לא רק על הנפגע, כי אם גם על קרוביו, משפחתו, חברתו והסובבים אותו.

המאשימה חזרה והדגישה, כי לולא היה הנפגע נאבק בנאשם ולולא התערבותם של עוברי האורח, אין כל ספק שהנאשם היה מצליח לממש את זממו ולרצוח את הנפגע.

20. לטענתה, סקירת הפסיקה מעלה, כי בעטיו של גל הפיגועים הרצחני אותו חווה מדינת ישראל ואשר לצערנו אין סופו נראה באופק, ניתן להצביע על מגמה של החמרה בענישת מבצעי פיגועים והפנתה לפסיקה מהעת האחרונה התומכת במסקנתה זו. תפ"ח 45702-02-15 **מדינת ישראל נ' חמזה** (20.07.15); תפ"ח 43396-08-15 **מדינת ישראל נ' טרוה** (16.03.16); תפ"ח 30359-03-15 **מדינת ישראל נ' פלוני** (05.06.16); תפ"ח 63622-10-15 **מדינת ישראל נ' אבו חליפה**.

21. באשר למתחם הענישה באישום השני, טענה המאשימה, כי הגם שהעבירות נשוא אישום זה הן משניות בחומרתן לעבירות נשוא האישום הראשון הרי, שהאישום הראשון מאיר באור שונה את חומרתו של האישום השני, שכן הוא ממחיש כיצד הקלות הבלתי נסבלת בה נכנסים תושבי שטחים לתוך ישראל עלולה להוביל לפגיעה בנפש.

22. המאשימה סבורה, כי המתחם ההולם בגין עבירה של כניסה בלתי חוקית לישראל ממניעים כלכליים בלבד, ללא עבירה נלווית, כעבירה מושא האישום השני, נע בין מאסר על תנאי לבין מאסר בפועל בן 5 חודשיים וקנס בין 0 ל- 2,000 ₪. לכך מגיעה המאשימה לאחר שהיא מסבירה את הערכים המוגנים של מעשיו של הנאשם, הנסיבות שנבעו ממניע כלכלי והנזק הפוטנציאלי, שבעניינו התממש לחלוטין.

23. באשר לעונש הראוי של הנאשם בתוך מתחמי הענישה, טענה המאשימה, כי נסיבותיו האישיות של הנאשם, כפי שפורטו בהרחבה בתסקיר שירות המבחן, אינם בגדר נסיבה חריגה. לדידה, אחד המאפיינים הבולטים של גל הפיגועים אשר חווה מדינת ישראל הוא העובדה, כי מרבית מבצעי הפיגועים הם צעירים ואף קטינים, נטולי שיוך ארגוני ועבר פלילי כך, שאין לייחס משקל רב לעובדות אלו ויש לתת משקל רב לעקרון ההרתעה, שכן הלכה היא, כי בעבירות המבוצעות על רקע אידיאולוגי-לאומני, נדחים שיקולי ענישה אחרים מפני שיקול ההרתעה.

24. בטיעוניה בעל פה הוסיפה וטענה המאשימה, בהתייחס לתסקיר שירות המבחן, כי ההפחתה במשקלו של המניע האידיאולוגי והניסיון להציג את הנאשם כמי שביצע את הדקירה על רקע של מתח ולחץ נפשי, אינה במקומה כלל וכלל, שכן במועד ביצוע העבירות הנאשם שהה כבר שבועיים שלא כדין בישראל, מנותק מ"גורמי הלחץ" אביו ומשפחתו המנוכרת, כך שההחלטה לרצוח יהודי הגיעה ממניע של שנאת יהודים טהורה ועל רקע גל הפיגועים, שלצערנו לא קרוב להגיע לסיומו.

25. לסיכום טענה המאשימה, כי במכלול השיקולים שפורטו, הרי שהעונש הראוי לנאשם בתוך מתחמי הענישה ההולמים, אמור להיות ברף העליון של המתחמים. קרי, עונש מאסר בפועל ממושך, פיצוי גבוה לנפגע ומאסר מותנה ממושך ומרתיע.

טיעוני ההגנה לעונש

26. ב"כ הנאשם טען, כי הנאשם הודה באופן מיידי בביצוע העבירה וקיבל אחריות על ביצוע מעשיו ובכך חסך את עדותו של הנפגע כמו גם את עדותם של עוברי האורח.

27. לטענת ב"כ הנאשם, המדובר במסכת עובדתית אחת כלפי אותו קורבן עבירה זאת להבדיל ממפגעים שפוגעים "בכל מי שזז ברחוב", שבמהלכו הנאשם נוטרל וסופו של יום, הנפגע הבריא לחלוטין כאשר לא הוגש כל תיעוד רפואי ולפיו, הפגיעות השאירו נכויות או פצעים לצמיתות מעבר לפצע הנפשי.

28. באשר למדיניות הענישה, טען ב"כ הנאשם, כי זו מגוונת ורבה בהתאם לפגיעה, לנזק והתוצאה הסופית. לדידו, מדיניות הענישה מתחילה מ- 5 שנות מאסר כשהעבירה של שהייה בלתי חוקית נבלעת בתוך המאסר שיוטל בגין האישום הראשון.

29. ב"כ הנאשם הפנה לתפ"ח 756-11-15 בעניינו של המפגע בצומת פרדס חנה. שם, הנאשם דרס אנשים ב"טרמפיאדה", ירד מהרכב עם סכין וגרזן ודקר מספר רב של אנשים. בית המשפט הטיל על הנאשם שם 25 שנות מאסר. ב"כ הנאשם ביקש לאבחן מקרה זה מענייננו, שכן הוא סבור שהמקרה דנן הרבה יותר פשוט, גם מבחינת המעשים וגם מבחינת החומרה של אותו מעשה.

עוד הפנה ב"כ הנאשם בטיעוניו לעונש לע"פ 195/16 וע"פ 10110/03 והגיש אסופת פסיקה.

30. ב"כ הנאשם ציין את הסיבה שהביאה את הנאשם לביצוע העבירה כפי שצוינה בתסקיר שירות המבחן. לעניין זה הפנה ב"כ הנאשם לאמור בעמוד 2 בתסקיר לפסקה לפני האחרונה, שם נאמר, שהנאשם היה מיואש לגמרי ממצבו המשפחתי, לא זכה לשום תמיכה הורית או אבהית, ולמעשה ביקש לבלוט, כשהדרך הנוחה ביותר אותה מצא הייתה ביצוע הפיגוע.

31. לסיכום ביקש ב"כ הנאשם לנהוג בנאשם במידת הרחמים ולא למצות עמו את הדין ולהעמיד את עונשו על מספר בודד של שנות מאסר ומאסר על תנאי. בכל הנוגע לרכיב הפיצויים, ציין ב"כ הנאשם, כי לאור העובדה שמדובר בשוהה בלתי חוקי, שנכנס לצרכי פרנסה הרי שגם אם יוטל עליו קנס כספי או פיצוי זה יתורגם, סופו של יום, אוטומטית להארכת מאסרו בשל אי עמידה בתשלום.

32. **הנאשם בדבריו** ציין, כי המאורעות האחרונים גרמו לו לתסיסה וכי לא בחר בילד קטן או מישהו צעיר אלא חייל "שכובש את אדמתי ומעליב את משפחתי" הנאשם הודה, שטעה וביקש רחמים ועונש קל.

הראיות לעונש

33. המאשימה הגישה כראייה לעונש, דיסק של סרטון מצלמות האבטחה אשר תיעדו את האירוע. הדיסק התקבל וסומן מ/1. בתחילת הטענות לעונש הוקרן הסרטון, שם ניתן לראות, החל מהדקה 02:57 כמפורט לעיל, אתהנפגע הולך כשהוא מדבר בטלפון כשהנאשם מאחוריו ואת אירוע הדקירה עד להשתלטות עוברי האורח על הנאשם.

דין והכרעה:

שלב ראשון - אירוע אחד או מספר אירועים

34. על בית המשפט בשלב הראשון של יישום תיקון סעיף 113 לחוק העונשין, לבדוק האם העבירות בהן הורשע הנאשם מהוות אירוע אחד או כמה אירועים נפרדים, שאז לקבוע מתחם ענישה הולם לכל אירוע בנפרד ולאחר מכן לגזור עונש נפרד לכל אירוע (בד בבד עם קביעה האם ירוצו העונשים בחופף או במצטבר) או עונש כולל לאירועים כולם (סעיף 40"ג (ב) לחוק העונשין) (ראו: ע"פ 8641-12 מוחמד סעד נ' מ"י, ניתן ביום 5.8.13).

בענייננו, הגם שהעבירה נשוא האישום השני, כניסה שלא כדין לישראל (ריבוי מקרים), זהה לאחת העבירות נשוא האישום הראשון, הרי שעסקינן באירוע נפרד לחלוטין, שאינו קשור לאירוע המיוחס לנאשם באישום הראשון ולכן בגין אישום זה יקבע מתחם ענישה שונה ונוסף.

העונש המתאים והראוי יקבע על דרך של עונש מצטבר של שני האירועים.

שלב שני - קביעת מתחם העונש ההולם

האישום הראשון

35. בעת קביעת מתחם העונש ההולם (סעיף 40ג לחוק העונשין), יש לבדוק את **הערך החברתי** שנפגע כתוצאה מביצוע העבירה, את **מדיניות הענישה הנהוגה** ואת **הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה**, וכמפורט בסעיף 40ט' לחוק העונשין.

הערך החברתי

36. דומה, שאין צורך להכביר מילים אודות הערך המוגן הנפגע מעבירה שמטרתה רצח אדם ובפרט על רקע לאומני ואודות מידת הפגיעה בערך זה, אשר קרובה הייתה להתממש, לולא נעצר הנאשם, על ידי עוברי אורח בטרם השלים את ביצוע זממו.

הנאשם תכן לרצוח יהודי, ולשם כך הצטייד בסכין ועשה דרכו מאום אל פחם לעפולה, כדי לאתר שם קורבן פוטנציאלי. הוא עשה כן, תוך שהוא שווה בישראל שלא כדין, בכך התממש גם הסיכון הגלום בעבירה של כניסה לישראל שלא כדין, לביטחון תושבי המדינה ושלומם.

במעשיו פגע הנאשם בערכים החברתיים המוגנים של קדושת החיים, שלמות הגוף, ביטחון הציבור והפרט וכבוד האדם.

מדיניות הענישה

37. בשל הסיכון החמור לשלום הציבור ובטחונו, בעבירות בעלות רקע אידיאולוגי-לאומני, בית המשפט העליון קרא להעביר מסר חד משמעי ונוקב לפיו, כל מי שנוטל חלק בעבירות אלה ימצא את עצמו מאחורי סורג ובריאח לתקופה ארוכה. כן ביכר בית המשפט העליון את שיקול ההרתעה על פני יתר שיקולי הענישה:

"כפי שנקבע בפסיקתו של בית משפט זה, כאשר עסקין בעבריות המתבצעת על רקע אידיאולוגי, נדחים, ככלל, שיקולי ענישה אחרים, ובהם האינטרס השיקומי, מפני שיקול ההגנה על שלומו וביטחונו של הציבור, והרתעת עבריינים בכוח מפני ביצוע מעשים דומים (ראו: ע"פ 2460/15 ג'בארין נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (4.5.2016); ע"פ 7517/15 מדינת ישראל נ' עבד [פורסם בנבו] (9.3.2016); ע"פ 1163/07 אבו ח'דיר נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (29.3.2007)). עוד יש להדגיש, כי במציאות הנוכחית, שבה נתרבו פיגועי הדקירה כלפי יהודים באשר הם, מתחייבת התייחסות עונשית הולמת." (ע"פ 2826/15 עבד נ. מדינת ישראל (07.06.2016)).

38. מתוך עיון בפסיקה שהגישו הצדדים ובפסיקה נוספת, מוצא אני לנכון לציין ארבעה פסקי דין שיש בהם כדי לסייע בקביעת המתחם ההולם במקרה שלפנינו, באשר הם מתארים מעשים דומים לנידון בענייננו, תוך הבחנה ותשומת לב לשוני בעבירות שיוחסו לנאשמים בכל אחד מהמקרים, ולנסיבות השונות:

בתפ"ח (מחוזי ירושלים) 30359-03-15 **מדינת ישראל נ' פלוני (קטין)** (05.06.16) אליו הפנתה המאשימה, הורשע קטין כבן 17 בעבירות של ניסיון לרצח, ניסיון לחבלה בכוונה מחמירה ומספר מקרים של ניסיון לתקיפת עובד ציבור.

עובדות האישום הראשון והעיקרי שם דומות לענייננו. גם שם גמלה בלבו של הנאשם ההחלטה לבצע

פיגוע ולדקור יהודי למוות, הנאשם הצטייד בסכין אותה הסתיר במכנסיו ונכנס דרך פרצה בגדר לתוככי שכונת א-טור ונסע באוטובוס לשער שכם בירושלים. הנאשם הבחין בנפגע, יהודי בלבוש חרדי מסורתי, התנפל עליו מאחור ודקר אותו בצד ימין של בטנו במטרה להורגו. הנאשם המשיך לדקור את הנפגע עד אשר נורה על ידי מאבטח שעבר במקום.

בית המשפט גזר על הנאשם שם **18 שנות מאסר**, מאסר מותנה וכן פיצוי בסך 100,000 ₪.

בתפ"ח (מחוזי ירושלים) 43396-08-15 **מדינת ישראל נ' יאסר טרוה** (16.03.16) אשר אוזכר אף הוא בטיעוני המאשימה, הורשע הנאשם על פי הודאתו בעבירה של ניסיון רצח, בעבירה של כניסה לישראל בניגוד לדין ובעבירה של החזקת סכין. על פי עובדות כתב האישום שם, הנאשם היה חבר בתא הסטודנטים של ארגון החמאס. במועד שאינו ידוע, החליט הנאשם לבצע פיגוע חבלני בו ירצח שוטר או חייל ישראלי, ולאחר מכן יגרום למותו שלו. הנאשם הגיע ביום 21/6/15, לשטחי ישראל, ממקום מגוריו חברון, כשהוא נושא עמו סכין אחת. בשעת הבוקר פגש הנאשם בשוטר משמר הגבול ברחוב סולטן סולימן בירושלים. השוטר היה בדרכו לבסיס בו הוא משרת. כשהגיע השוטר בסמוך לשער שכם, הגיח הנאשם מאחוריו כשהוא אוחז בסכין, ותוך שהוא צועק "אללה אכבר" דקר את השוטר באמצעות הסכין בחזהו באזור הלב, וכן דקירות רבות בצווארו, בראשו, בכתפו ובגבו במטרה לרוצחו. השוטר הצליח להדוף את הנאשם ממנו, הפילו לרצפה ולאחר מכן ירה בו מספר יריות.

במסגרת הסדר טיעון "סגור" נגזרו על הנאשם **17 שנות מאסר**, מאסר מותנה ופיצוי בסך של 40,000 ₪.

בתפ"ח (י-ם) 738/04 **מדינת ישראל נ' עדנאן אלבחירי** (09.03.05) הורשע הנאשם על פי הודאתו במסגרת הסדר טיעון בעובדות כתב אישום מתוקן בניסיון לרצח. על פי עובדות כתב האישום שם, בעקבות דרשה במסגד החליט הנאשם לפגוע ביהודי. במשך זמן מה עקב אחר יהודים ואז החליט לבצע פיגוע דקירה בירושלים. בדרכו "התחזק" במסגד בעיר לוד וביום 29.5.05 הגיע לירושלים, התפלל בהר הבית, אחר כך הלך בסמטאות העיר העתיקה, עקב אחרי יהודי חרדי התנפל עליו ודקרו בצווארו ובגבו בכוונה להרגו. על הנאשם נגזרו 16 שנות מאסר, מתוכן **14 שנים בפועל** ושנתיים על תנאי שלא יעבור במשך שלוש שנים מיום שחרורו עבירה מסוג פשע.

עם זאת יש לזכור, כי גזר הדין שם הינו ישן יחסית, מה גם ששם לא התלוו לעבירה של ניסיון רצח, גם עבירות של כניסה לישראל שלא כדין.

בתפ"ח 39974-12-12 (מחוזי באר שבע) **מדינת ישראל נ' עבדאללה סמחאן** (10.11.14) נסיבות אירוע הדקירה, המפורטות באישום הראשון, דומות לעבירות נשוא האישום הראשון שבעניינו. שם, בעיצומם של ימים בהם נתון היה הציבור הישראלי תחת מתקפת טילים ונאלץ לגונן על עצמו במבצע צבאי שנכפה עליו, "עמוד ענן", החליט הנאשם לקטול חייו של תושב ישראלי, באשר מוצאו יהודי, בתוככי העיר באר שבע מוכת הטיילים, הנאשם שהסתובב בישראל ללא היתר הבחין בעובר אורח, שעסק אותה עת באימון ריצה והתקרב לעבר

הנאשם ושני חבריו באקראי. הנאשם בירר עם חבריו אם מדובר ביהודי, ולאחר שאלה השיבו בחיוב, פנה הנאשם לנפגע במילים - "שניות אחי", ומשהנפגע עצר את ריצתו בעקבות פניית הנאשם, שלף הנאשם את הסכין מכיס חולצתו, ודקר את הנפגע במוותו השמאלית, ולאחר מכן שלף את הסכין מגופו של הנפגע, וזאת במטרה לגרום למוות, בשל היותו יהודי, אזרח ישראל ובכוונה לפגוע בביטחון המדינה .

בגין הרשעתו של הנאשם בעבירה של ניסיון לרצח הקשורה באירוע זה, והעבירות הנגזרות והטפלות לו, נקבע מתחם ענישה כולל שבין 10 ל- 15 שנות מאסר.

כאשר סופו של יום ועקב העובדה שהנאשם שם הורשע גם בעבירות מושא אישום נוסף, נגזרו עליו 19 שנות מאסר בפועל.

39. עיינו גם בפסיקה נוספת אליה הופנינו על ידי הסניגור המלומד ולא מצאנו, כי יש בה כדי להועיל לנאשם שבפנינו. כך בתפ"ח 5017/02 **מדינת ישראל נ' מחמד משארקה** (09.12.02) דובר במי שלא ביצע כל ניסיון דקירה בפועל, שכן שם ועקב תושיית הנפגע סוכלה תכניתו של הנאשם. כך גם בתפ"ח 756-11-15 **מדינת ישראל נ' עלא זיווד** (המפגע בפרדס - חנה) באשר שם היה מדובר בהסדר טיעון גם לגבי העונש.

הוא הדין גם באשר לע"פ 195/16 **ג'לאל קוטוב נ' מדינת ישראל** (21.06.16) גם שם מדובר היה במי שלא הצליחו, סופו של יום לבצע את זממם, כך גם בע"פ 10110/03 **עופר גמליאל נ' מדינת ישראל** מדובר במי שלא הצליחו לבצע את זממם ולא נגרם כל נזק כתוצאה מהעבירות בהן הורשעו. כך גם בתפ"ח 18515-08-13 **מדינת ישראל נ' רוחי סאלח** (13.11.14) אין להשליך על ענייננו, שכן שם נגזרו על הנאשם 13 שנות מאסר בגין ניסיון לרצח. אולם, העבירה לא בוצעה על רקע אידיאולוגי-לאומני זאת במובחן מענייננו.

40. **הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה** - דקירתו של חייל יהודי באופן אקראי על רקע אידיאולוגי כמעשה נקמה לאומני, מהווה עבירה חמורה.

הנאשם פעל לבדו, לאחר שגמלה בליבו ההחלטה לבצע פיגוע ולרצוח יהודי, כשאין משמעות לזהותו של הקורבן מלבד היותו יהודי וכשהוא מביא בחשבון את האפשרות שייהרג במהלך הפיגוע ויהפוך ל"שאהיד".

למעשיו של הנאשם קדם תכנון מפורט הכולל הצטיידות בסכין ארוכה והטמנתה בתוך הנעל, חיפוש מקום הומה בקהל יהודי על מנת לבצע בו את הפיגוע, בדיקה ב"אינטרנט" האם בעפולה ישנם יהודים וכתובת סטטוס פרידה בפרופיל דף ה"פייסבוק" שלו.

מעשיו של הנאשם גרמו לנפגע, כאמור בתסקיר נפגע העבירה, נזק במישורי החיים השונים עת הפך מאדם צעיר המתפקד באופן מלא לאדם הסובל מפוסט טראומה ומתפקד באופן חלקי.

זאת ועוד, כעולה מתסקיר נפגע העבירה, הרי שאת השלכות הפיגוע חש לא רק הנפגע עצמו אלא, גם קרוביו, בהם משפחתו, חברתו והסובבים אותו. ודוק! מצפייה בסרטון מ/1 ניתן לראות, כי הנפגע נחלץ בעור שיניו, מהפגיעה הקטלנית אותה ייעד לו הנאשם וכי לולא התערבותם של עוברי האורח, יש להניח, כי הנאשם היה מצליח לבצע את זממו.

באשר לסיבות אשר הביאו את הנאשם לביצוע העבירות, סבורני, כי הנאשם, פעל, בביצוע הפיגוע, מתוך דחף רצחני להרוג יהודים ולמות כ"שאהיד" וזאת בניגוד לאמור בתסקיר שירות המבחן, כי פעל "במטרה להעלות את הדימוי העצמי וההערכה החברתית" ומתוך לחץ בו היה נתון. כפי שנראה להלן, בדבריו בפנינו לא כך טען הנאשם.

הנאשם פעל באופן שקול כשהוא מודע למעשיו, להשלכותיהם ולמשמעותם.

חיזוק להתרשמותי זו ניתן לראות בדבריו של הנאשם שאמנם הביע מילולית ולקונית חרטה על מעשיו, ואולם במהלך דבריו כך אמר: **"עם התפתחויות המאורעות האחרונים שהיו פה והמראות שהייתי רואה מהמתנחלים, כל זה גרם לי לתסיסה. כל מי שרואה את אחיו ואחיותיו נעלבים ומעליבים אותם, אז יהיה לו אותו מצב שקרה לי..."** ובהמשך שם **"...אני בחרתי את מטרתי חייל, שכובש את אדמתי ומעליב את משפחתי...."**

דומה כי דבריו אלו של הנאשם מעידים כאלף עדים על המניע הלאומני שעמד בבסיס מעשיו.

המתחם ההולם לאירוע הראשון

41. בחינת אמות המידה לקביעת מתחם העונש ההולם, קרי - הערכים המוגנים שנפגעו ומידת הפגיעה בהם, הנסיבות הקשורות בביצוע העבירות ומדיניות הענישה הנוהגת, כמפורט לעיל, מביאה למסקנה, כי מתחם העונש ההולם בגין ביצוע העבירות נשוא האירוע הראשון נע **בין 13 ל- 19 שנות מאסר בפועל** וכן **פיצוי לנפגע ומאסר מותנה**.

מתחם הענישה ההולם לאישום השני

42. באשר למתחם העונש ההולם בגין האירוע נשוא האישום השני הרי, שאין מחלוקת בין המאשימה לב"כ הנאשם, כי המתחם הינו **בין מאסר מותנה לבין מאסר בפועל בן 5 חודשים וקנס**.

האם ראוי לחרוג מן המתחם

43. נוכח הנסיבות שהובאו בפני, שאין כוללת כל נסיבות מיוחדות, כפי הוראת סעיפים 40 ד' ו- 40 ה' לחוק העונשין, אין מקום לסטות, במקרה זה ממתחם העונש ההולם לחומרא או לקולא ויש לגזור את עונשו

של הנאשם בתוך המתחם, על פי הנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירות.

שלב שלישי - גזירת העונש

הנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה (סעיף 40 יא')

44. בין הנסיבות, שאינן קשורות בביצוע העבירות יש לשקול את גילו הצעיר, עברו הנקי, ההודאה באשמה, החיסכון בזמן ונסיבות חייו הטראגיות, כפי שפורטו בתסקיר, לרבות מצבה הכלכלי של משפחתו והעובדה ששני הוריו מובטלים והוא נרתם לסייע בפרנסת המשפחה, כאשר זה היה הגורם הראשון לכניסתו לישראל שלא כדין.

עוד יצוין, כי שירות המבחן לא בא בכל המלצה טיפולית לגבי הנאשם, לאחר שלא התרשם ממוטיבציה, ממסוגלות ופניות רגשית לערוך תהליך טיפולי ולכן סבר, כי ענישה קונקרטיה והרתעתית תחדד עבורו את גבולות החוק ואחריותו להתנהלותו.

הרתעת הרבים

45. השיקול שבהרתעת הרבים נקבע בסעיף 40' לחוק וזו לשונו;

"מצא בית המשפט כי יש צורך בהרתעת הרבים מפני ביצוע עבירה מסוג העבירה שביצע הנאשם, וכי יש סיכוי של ממש שהחמרה בעונשו של הנאשם תביא להרתעת הרבים, רשאי הוא להתחשב בשיקול זה בבואו לקבוע את עונשו של הנאשם, ובלבד שהעונש לא יחרוג ממתחם העונש ההולם".

בטיעוניה לעונש ביקשה המאשימה, כי בגין שיקול זה נחמיר בעונשו של הנאשם ואולם, יש לזכור, כי השיקול של הרתעת הרבים מאפשר לבית המשפט להחמיר בעונשו של נאשם בתוך המתחם ההולם, ואין הוא מאפשר לבית המשפט לחרוג מן המתחם ההולם.

משכך אפוא ונוכח המציאות הביטחונית הקשה בה מצויה מדינת ישראל, שיקול זה יילקח בחשבון על ידינו בקביעת עונשו של הנאשם בתוך המתחם ולא מחוצה לו.

סוף דבר

46. בשל מכלול השיקולים לעיל, סבורני, כי יש לגזור את דינו של הנאשם בגין שני האירועים בהן הורשע ברף הגבוה של המתחם וזאת בעיקר בגין העובדה, כי מדובר בעבירות שבוצעו על רקע אידיאולוגי-לאומני כשהנאשם לא חזר בו מהפן האידיאולוגי שעמד מאחורי מעשיו וכן בגין שקלול המתחם הנוסף של העבירות נשוא האישום השני.

47. סוף דבר אפוא ובהינתן המכלול המפורט, אציע לחבריי לגזור על הנאשם בגין העבירות שבשני האירועים את העונשים הבאים:

א. 17.5 שנות מאסר בפועל, שיימנו מיום מעצרו, 08.10.15.

ב. 18 חודשי מאסר על תנאי, למשך 3 שנים, והתנאי הוא שלא יעבור עבירות אלימות או עבירות נגד בטחון המדינה, מסוג פשע.

ג. 6 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים והתנאי הוא שלא יעבור עבירות אלימות מסוג עוון.

ד. 4 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים והתנאי הוא שלא יעבור עבירה על פי חוק כניסה לישראל שלא כדין.

ה. הנאשם יפצה את הנפגע בסכום של 40,000 ₪, שישולמו ב-10 תשלומים חודשיים שווים, החל מיום 01.01.17.

אי פירעון אחד התשלומים וכמפורט לעיל, יעמיד את כל הפיצוי לפירעון מיידי.

לא יוטל קנס, בהתחשב במצבו הכלכלי של הנאשם ותקופת המאסר הכוללת.

זכות ערעור לבית המשפט העליון תוך 45 יום מהיום.

ניתן והודע היום י"ד חשוון תשע"ז, 15/11/2016 במעמד הנוכחים.

רננה גלפז מוקדי ,
שופטת

דני צרפתי , שופט

אשר קולה , שופט
[אב"ד]

